

KALLET TIL KUNSTEN:

Janne Kruse

På en dårlig dag kan ordene ødelegge kunsten hennes. Men hun vil likevel fortsette å lete etter et språk for den.

– Kan du huske når du begynte fatte interesse for kunst?

– Som barn likte jeg å gå på museer og se på store malerier, og da spesielt Asger Jorn sine. Jeg opplevde å kunne speile meg i dem – å se at noen balet med de store, eksistensielle spørsmålene som jeg selv var på.

– Hvordan vil du selv karakterisere ditt eget kunstnerskap slik det har utviklet seg?

– Jeg pleier å si at jeg alltid jobber med utgangspunkt i skulpturer, selv i mine todimensjonale verker og fotografier. Jeg ser skulpturen som et tegn eller en bokstav, for kunsten min er preget av min grunnleggende interesse for språk.

– Du stiller ut på Tegner forbundet i Oslo, og torsdag deltar du i en kunstnersamtale med Mette Karlsvik der. Noen kunstnere opplever at det å snakke om kunsten sin punkterer den. Hva tenker du?

– Hvis jeg har en dårlig dag, kan jeg nesten ødelegge den, ja. Men samtidig synes jeg det er interessant å finne et språk for kunsten. Det er jo i utgangspunktet umulig, for kunst er laget i et visuelt språk, men det kan etter hvert bli mulig å finne måter å bruke det verbale språket om det.

Sara Hegna Hammer